

Βιβλιοπροτάσεις

Γιάννης Καλπούζος

«Ακόμη περιμένουμε να μας σώσουν οι άλλοι...»

«Ακόμη δυλιπτηράζουν τη ζωή μας ο εθνικισμός και η μισαλλοδοξία. Ακόμη δεν αντιληφθήκαμε ότι ο καλλιεργημένος άνθρωπος είναι αυτός που θα κτίσει άλλα πρότυπα και αξίες, ενώ συγχρόνως θα αποτελέσει το αντίπαλον δέος απέναντι σε κάθε βάρβαρη εξουσία», λέει στο Hot Doc ο Γιάννης Καλπούζος, που επανέρχεται με το βιβλίο «Σέρρα - Η ψυχή του Πόντου». Ο συγγραφέας, μέσα από τον πολεμικό ποντιακό χορό, που «ουμβολίζει μια πτυχή του ράμματος της ελληνικής φυλής, αλλά και τη λεβεντιά, ό,τι συνθέτει τη ζωή του ανθρώπου και την ψυχή του Πόντου», υπογράφει ένα ακόμα μυθιστόρημα με ιστορικό φόντο καθώς ο ίδιος επιμένει να μη θεωρεί τα βιβλία του «ιστορικά μυθιστορήματα»...

**Από τη Δίρητρα
Αθανασοπούλου**

Υπογράψατε ένα βιβλίο για την ιστορία του Πόντου, προκαλώντας την αναβίωση της ατμόσφαιρας μιας εποχής. Ποια είναι τα διδάγματα

της ιστορίας; Με ποιο τρόπο αυτή τη φορά το παρελθόν εμπεριέχει το μέλλον και επεξηγεί το παρόν;

Μελετώντας κανένας το παρελθόν διαπιστώνει καταρχάς ότι πλήθος παθογενείς, νοοτροπίες και συμπεριφορές παραμένουν μέχρι σήμερα απαράλλαγχες. Ακόμη, για παράδειγμα, περιμένουμε να μας σώσουν οι άλλοι, δεν στηριζόμαστε στις δικές μας δυνάμεις και για οποιοδήποτε κακό φταίνε αποκλειστικά κάποιοι τρίτοι. Παρόύσα και η διχόνοια, η ανοργανωσία και η μη νηφαλιότητα, ενώ απουσιάζει ο στοχασμός. Όσον αφορά τα διδάγματα είναι πάμπολλα. Από το γεγονός ότι τα κράτη πάντα λειτουργούν με κριτήριο τα συμφέροντά τους κι όχι με βάση τις παραδοσιακές φιλίες, μέχρι το πώς μπορεί το άτομο ή ένας λαός να σηκώσει ξανά το κεφάλι ύστερα από οδυνηρές ήττες. Επίσης, να εντοπίσουμε το αγρίμι που κρύβουμε μέσα μας, το οποίο διφά για εξουσία, χρήμα και σάρκα, και να ερευνήσουμε πώς θα το τιθασέσουμε. Δίδαγμα και το ποιες είναι οι διαδρομές που μας οδηγούν στις καλύτερες ή στις χειρότερες στιγμές μας κι ότι η αλληλεγγύη, η εσωτερική καλλιέργεια και η αγαθή ψυχή κάνουν τον άνθρωπο κι όχι η φυλετική καταγωγή. Το παρελθόν εμπειρίεχε το σήμερα και μέσα από τις ποικίλες εκφάνσεις της ψυχής, οι οποίες ελάχιστα έχουν αλλάξει.

Η γενοκτονία των Ποντίων θεωρείται η τρίτη μεγαλύτερη ταινία μας αλλά υπάρχουν πολλά

που ακόμα και σήμερα αγνοούμε. Υπάρχει κάτι που ανακαλύπτας μέσα από τη συγγραφή του βιβλίου σας;

Μου δόθηκε η ευκαιρία να ερευνήσω τι έφταξε και δεν πέτυχε το άραμα του σοσιαλισμού και πώς εκμεταλλεύονται τις αδυναμίες των πολίτευμάτων οι διάφοροι τυχοδιώκτες, καιροσκόποι και επιτίθειοι κι εξελίσσονται σε τρωκτικά. Με διαφορετικό τρόπο αποτίμησα και τις αφορμές, πέρα από τις εντολές των εκάστοτε ηγετών και τον εθνικισμό ή τη μισαλλοδοξία, οι οποίες οδήγησαν ομάδες και συγκεκριμένα άτομα να εμπλακούν στα γεγονότα της γενοκτονίας. Εννοώ το οικονομικό συμφέρον και την εσωτερική αγριότητα.

Πώς επανα-διαμορφώθηκαν ο ψυχισμός και οι συνειδήσεις των ανθρώπων μετά τον διωγρό και πώς αυτό αντανακλάται στις επόμενες γενιές κατά τη γνώμη σας;

Η γενοκτονία είχε συνέχεια με πλειστες όσες επιπτώσεις: ψυχολογικά προβλήματα, διαλύσεις οικογενειών, αναπτρίσεις, χρόνιες αρρώστιες. Λαταρίδης ο Πόντιος απέδειξαν ότι διέθετον το ιθένος να προσαρμοστούν και να σηκώσουν φτήλα το κεφάλι. Εξιστράκισαν το θρηνολόγιμα και ρίχτηκαν στη δοικειά να ξενακτίσουν τη ζωή τους. Αυτή τους η δύναμη μεταλαμπαδεύτηκε και στους απογόνους, βοηθώντας έτσι και στην ανθρώπωση της Ελλάδας, η οποία δέχτηκε τότε ενόμιοι εκατομμύρια πρόσφυγες. Βεβαίως, δεν λησμόνησαν τη χαμένη πατρίδα. Είναι αξιοθάumαστο πώς λατρεύουν και πώς νοοταλγούν τον Πόντο. οι επόμενες γενιές χωρίς ποτέ να έχουν ζήσει εκεί. **HD**